

AZ

ÖRTÖRÖNY

és Krisztus
jelenlétének hírnöke

„Vigyázo! Meddig még az éj?”
Ésaiás 21:11

1935. NOVEMBER. 15.

TARTALOM

SZÜZEK.....	3
Teljesülés.....	4
Szüzek és kísérőnők.....	11
TANULMÁNYOZÁS (1935. december. 1.).....	14
JEHOVA A LEGJOBBAN RENDEZ MINDENT ...	15

Ti
Vagytok
az én
tanuim,
szól JEHOVA,
hogy Isten vagyok
Ésaiás 43:12

Magyar nyelven újra kiadva 2020-ban

Megjelent félhavonta a

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
AZ ŐRTORONY BIBLIA ÉS TRAKTÁTUS TÁRSULAT
Kiadásában

117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

TISZTVISELŐI:

J. F. RUTHERFORD, *elnök* E. VAN AMBURGH, *titkár*

„És minden fiaid Jehova tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége” - Ésaías 54:13

A BIBLIA VILÁGOSAN TANÍTJA:

HOGY JEHOVA az egyedüli igaz Isten, aki öröktől fogva mindörökké létezik. Ő a menny és föld Teremtője és minden teremtményeinek az Életadója: hogy az Ige vagy a Logosz volt a teremtményei kezdete és művezető minden más dolog megteremtésénél; s hogy Lucifer Jehova ellen lázadt és felvetette a Jehova egyetemes felsőbbségére vonatkozó vitakérdést;

HOGY ISTEN a földet az ember számára, a tökéletes embert pedig a földre teremtette és a földre helyezte őt; hogy az ember engedet a hűtlen Lucifernek, illetve Sátánnak és szándékosan áthágta Isten törvényét és emiatt Isten halálra ítélte; hogy Ádám jogtalan cselekedete következtében minden ember bűnösként és életjog nélkül született;

HOGY A LOGOSZ emberré lett, tudniillik az Ember Jézus, és elszenvedte a halált, hogy megszerezze a váltságdíjat, vagy a megváltási árt az engedelmes emberek érdekében; hogy Isten, Krisztus Jézust isteni életre támasztotta fel, a mennyben minden más teremtmény fölé helyezte Őt, s mint Isten új fő szervezetének legfőbb tisztviselője minden hatalommal és tekintéllyel felruházta!

HOGY ISTEN FŐ SZERVEZETE egy Sionnak is nevezet Teokrácia s, hogy Krisztus Jézus a legfőbb tisztviselője és az Új Világ jog szerinti Királya; hogy Krisztus Jézus hű felkent követői a Sion gyermekei, Jehova szervezetének tagjai, s az Ő tanúinak kötelességük és kiváltságuk, hogy bizonyosságot tegyenek Jehova felsőbbségéről és hirdessék Istennek a Bibliában az emberiségre vonatkozó feltárt elhatározásait;

HOGY A RÉGI VILÁG, azaz Sátán szakadatlan uralma, Kr.u. 1914-ben véget ért s Jehova, Jézus Krisztust trónra emelte, aki Sátánt kivetette a mennyből, s most előhalad Jehova nevének igazolására és az “Új Föld” megalapítására.

HOGY A NÉPEK MEGSZABADÍTÁSA ÉS MEGÁLDÁSA csak Jehova királysága útján jöhet, amely Krisztus uralkodása alatt áll, és megkezdődött. Hogy Isten következő nagy aktusa Sátán szervezetének a megsemmisítése és az igazságosságnak a földön való teljes felépítése lesz; s hogy az Armageddont túlélő jóakarátú emberek a királyság uralma alatt végrehajtják az isteni megbízást, amennyiben „a földet igazságos utódokkal töltik be”, s hogy a halottak, a sírban alvó emberek előhozhatnak, hogy alkalmat nyerjenek a földi élet megszerzésére.

KÜLDETÉSE

Az „Őrtorony” kiadása azért történik, hogy az embereket képesítse Jehova Istennek és a Bibliában kifejezésre jutott elhatározásainak megismerésére. Ez a folyóirat olyan bibliai oktatásokat közöl, amelyek különösen Jehova tanúinak, és az összes jóakarátú embereknek nagy szolgálatot tesznek. Összes olvasóit rendszeres bibliatanulmányozáshoz segíti, a Társulat pedig az ilyen tanulmányozásokhoz még további iratokkal is szolgál, mint segédeszközökkel. Alkalmas anyagot szolgáltat rádióeladásokhoz és a Szentírásban való nyilvános oktatások más módszereihez.

Kinyilatkoztatásaiban ez a folyóirat szigorúan a Bibliához ragaszkodik, mint tekintélyhez. Teljesen mentes és elkülönül minden vallástól, minden párttól, szektától vagy más világi szervezettől, s teljesen és tartózkodás nélkül Jehova Isten és szeretett Királya, Krisztus Jézus alatt álló országa mellett száll síkra. Nem dogmatikus, hanem olvasóit tartalmának a Szentírás világánál való részletes és gondos megvizsgálására serkenti. Nem bocsátkozik vitatkozásokban és hasábjai nem nyitottak személyes dolgok megtárgyalására.

A Bibliának minden őszinte tanulmányozója, aki hiányossága, szegénysége vagy bizonyos nehézségek miatt, nem tudja az előfizetés árat kifizetni, a hírnökökhöz évente egyszer írott kérvény által, amelyben be kell mutatni a kérelem okát, ingyenesen megkaphatják *Az Őrtornyot*. Nekünk örömkre szolgál, hogy így segítsük a rászorulókat, de az évente egyszer megírt kérvényt a postai szabályok követelik meg.

AZ ÖR TORONY

ÉS KRISZTUS JELENLÉTÉNEK HÍRNÖKE

SZÜZEK

„Akkor hasonlatos lesz a mennyeknek országa ama tíz szűzhöz, akik elővevék a lámpásaikat, és kimenének a vőlegény elé.” – Máté 25:1.

Jehova fő szervezete „a Szent Város”, az „Új-Jeruzsálem”. „Jeruzsálem, szent Város ... Nem lép tebeléd többé körülmetéletlen tisztátalan”. (Ésaiás 52:1) Isten e jövendölése nyilván az Úr Jézusnak templomához érkezése és a fogolyosztály, kiszabadításakor, amelyből a „hű és bölcs szolga” alakult, fog teljesülni a szentély megtisztulása után. Mindazoknak, akik az áldott szervezetben az egyházban maradnak, a „szüzek” közé kell tartozniuk, mivel az Úr Jézus, a Szent Város vezetője, illetve vőlegényüknek be lesznek mutatva. „Hisz eljegyzelek titeket egy férfiúnak, hogy mint szeplőtlen szüzet állítsalak a Krisztus elé.” (II. Kor. 11:12) Az egész szervezetet „a mennyből Istentől alászállott Szent Város, az Új-Jeruzsálem, példázza, amely olyan mint a vőlegény számára felékesített menyasszony”. (Jel. 21:2) Csak a győzedelmesek tartózkodnak ebben a Szent Városban, csak az ő nevük van ott feljegyezve. (Jel. 3:12) Ebben a központi szervezetben nincsen másodrendű vagy alacsonyabb rendű osztály. Annak Jehova Isten az építője. (Zsid. 11:10-16) A „hegyből” (Isten egyetemes szervezetéből) származik, a mennyből száll alá és fog a földön uralkodni. (Dán. 2:45) Ezek és más szövegek mutatják, hogy a Szent Város Isten országa Krisztus uralkodása alatt az uralkodóház, a hivatalos hatalom és teljesen tisztákból és szentekből fog alakulni.

² Jézus nyomban a szüzekről szóló példázata után beszélt tanítványai előtt „a hű és bölcs szolgáról” és a „gonosz szolgáról”. (Máté 24:45-51) E szövegek teljesülése mutatja, hogy éles ellentét áll fenn a két

osztály között és a két osztály szétválása az Úr Jézus eljövetele után fog megtörténni. A gonosz szolgáról szóló magyarázat a szüzekre vonatkozik s a következőképpen hangzik: „Akkor hasonlatos lesz a mennyeknek országa ama tíz szűzhöz, akik elővevék az ő lámpásaikat, kimenének a vőlegény elé. Öt pedig közülük eszes vala és öt bolond.” – Máté 25:1, 2.

³ Ezek szerint tehát a prófétai hasonlat azokra vonatkozhat, akik egykor az ország örökösei voltak; s ha mindnyájan eszesen viselkedtek volna, mindnyájan be is juthattak volna a királyságba. A példázat tehát nem vonatkozhat azokra, akik nem teljesítették a királyságba szóló meghívást. Mivel a tízes szám a teljességet példázza, ez a tíz szűz mindazokat példázza, akik a királyság meghívását teljesítették. Mindazoknak meg kell jelenniük Jézus Krisztus ítélőszéke előtt, akik a királyság meghívását követték és számot kell adniuk sáfárkodásukról. Ezek mindnyájan „szüzek”, mivel előre láthatólag az ország örökösei voltak, amelynek Jézus Krisztus a mestere és az Ura, a vőlegény. Jézus e hasonlata prófécia és a szófűzéséből kitűnik, hogy csak az Úr Jézusnak templomához érkezése után fog beteljesülni, mivel előzőleg meg sem érthető; csak azután, amidőn Jehova Isten jónak látja, fogja feltárni annak értelmét azok előtt, akik őt szeretik és neki szolgálnak.

⁴ Az Úr Jézus, mint a „szövetség követe” a templomhoz érkezése előtt előkészítő munkát végzett. Azután a próféta szerint „hirtelen a templomban termett”, hogy elszámoljon azokkal, akik a királyságra szóló meghívásnak eleget tettek. Ezek mindenike követte a királyság meghívását és ezzel „vette a lámpását”, illetve az igazság ragyogtatására és terjesztésére szóló készülségét, amivel Isten

¹ Hogyan és hol “Jeruzsálem a Szent Város”? Mit mond az Írás azon követelmények felől, amelyeket a királyi ház tagjainak kell teljesíteniük?

²⁻⁴ Mily fontos összefüggésben mondta Jézus a tíz szűzről szóló példázatot? Mit látunk világosan a példázat beteljesüléséből? Mit jelent ama körülmény, hogy “tíz” hajadonról van szó? S hogy lámpásaikat vevék?

igéjére támaszkodva rendelkezett. (119. Zsolt. 105) Ezekkel a lámpákkal világítottak útjukon, hogy az Úr megérkezését mások is láthassák és az ország örökösei a vőlegényt megérkezésekor fel tudják ismerni. Ezek a szüzek mennek a vőlegény és király elé a szívélyes fogadására és Jehova Istennek és őnéki is a dicsőítésére. A találkozásra felkészülve kell lenniük, ha vele a menyegzőre bevonulni kívánnak.

TELJESÜLÉS

⁵ A tíz szűzről szóló példázatban a balga szüzek a nagy sokaságot példázzák-e? Erről a tárgyról az 1881-ben megjelent angol folyóirat kezdett írni a nagy sokaságot azonosítván a balga szüzekkel. 1923. december. 15.-én az angol folyóiratban egy cikk jelent meg „Az asszonyok legszebbike” címmel, s abban már nincsen tárgyalva, hogy az öt balga szűz a nagy sokaságot példázza-e vagy sem. Abban a nagy sokaságról egyáltalán nincsen szó. Itt idézünk egy szakaszt: „Később, a példázat szerint, a balga szüzek felismerik tévedésüket. Nehéz megpróbáltatásokon mennek át az öröm olajának megszerzése előtt, amiből annak felismeréséhez jutnak, hogy a királyság felépült és a példázat szerint akkor az Úrhoz menve, így fognak szólani: „Uram, Uram nyisd meg nekünk!”, mert itt vagyunk. Ámde későn érkeznek. Nem működtek örömmel közre, sőt vonakodtak közreműködni azon munkában, amelyet az Úr az ő népe részére kijelölt. Az Úr nem utasítja el őket. A külső sötétségbe sem taszítja. A példázat nem beszél ily megbüntetésükről. Az Úr csupán ezt mondja: „Nem ismerlek titeket.” Más szóval, az Úr tudomásukra adja, hogy nem teljesítették az ő akaratát, amelyet közölt velük és elmulasztották a menyegzőn való részvételt.” – 71. szakasz

⁶ A fenti szakasz szavaiból vont következtetés szerint a balga szüzek a nagy sokaságot példázhatnák. Az olvasó e szavakból, e kérdés felől kétségek közt van hagyva s mivel Isten népe abból a feltevésből indult ki, hogy a „nagy sokaság” és a „balga szüzek” egymással azonos osztály, amely végül Armageddonkor fog befejezésre jutni, fennmaradt a kérdés, kicsoda hát tulajdonképpen a „balga szüzek” osztálya. Ezt a tárgyat tehát itt meg kell tárgyalni és

⁵⁻⁶ Miért tárgyaljuk itt a tíz hajadont a nagy sokasággal kapcsolatban? Idézz néhány ismert dolgot, amiből kitűnik, hogy ez a két osztály nem azonos egymással! Mily osztályt példáz az öt balga szűz?

végleg el kell döntenünk a prófécia megvilágításában, amelyet most az Úr, népe előtt felragyogtatott. Már 1881-ben a következőket írták a balga szüzek osztályához: „A nyomorúság idején kell átmennie, s ha úgy akarja, a nagy sokaságba tartozhat, amely a nagy nyomorúságból fog jönni és Isten királyi széke előtt lehet és szolgálhat Istennek.” Most a prófécia azon megvilágításában, amellyel népét Jehova megvilágosította, látjuk, hogy az 1881-ből származó fenti állítás nem fedti a valóságot; mivel a nagy sokaság sohasem volt lélektől születve és sohasem volt a királyság örököse, sőt az Úr visszatérésének idején és uralkodásának kezdetén nem is létezett. A példázat balga szüzei a „gonosz szolgálóval” azonos osztályt példázzák és azzal is jutnak azonos sorsra. Éppen ezért az alábbiakban fogjuk közölni a szentirati bizonyítékokat és az eseményeket, amelyek az Úrtól a prófécia teljesítésekképpen következtek, hogy ez a kérdés tisztán álljon mindenkinek elméjében, aki az Urat szereti.

⁷ Ez a szöveg a Káldi fordítás szerint a következőképpen hangzik: „Öten pedig közülük esztelenek voltak és öten okosak.” Az esztelenek és az okosak közötti különbség kimutatására a következőket közöljük az 1923. December. 15.-ei tanulmányból:

„Okos (bölc) ember az, aki ismeri Isten végzését és azon ismerete szerint alkalmazza magát az isteni előírásokhoz és teljes szívéből az Úrban bízik és nem támaszkodik a saját értelmére; aki örömmel megalázza magát Isten hatalmas keze alatt és azokban örvend, amikben az Úr részesíti őt. Örömmel teljesíti az Úr parancsolatait és emiatt éber.”

„Balga (esztelen), az okosnak éppen az ellenkezője. Nem alkalmazkodik örömmel Isten kinyilvánított akaratához. A saját, önzéstől indított értelmére támaszkodik; az Úr követőjének vallja magát, mindazáltal nincs eltelve szerető és hű lélektől, nem állhatatos és örömteljes abban, amit az Úr részére kijelölt.”

Az esztelen és az eszes fogalom meghatározásának bizonyítására a következő szövegeket idézzük:

„Bizodalmaid legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te útjaidban megismerjed őt; akkor ő igazgatja a te útjaidat.” – Példab. 3:5, 6.

⁷ Mutasd ki szövegek alapján az eszesek és az esztelenek közötti különbséget!

„A bölcsek tisztességet örökölnek; a bolondok pedig gyalázatot aratnak”. – Példab. 3:35.

„A bölcs fiú enged atyja intésének, de a csúfoló semmi dorgálásnak helyet nem ad.” – Példab. 13:1.

„A bölcsek nyelve beszél jó tudományt; a tudatlanoknak száján pedig bolondság buzog ki.” – Példab. 15:2.

„Szerelmes fiam, ha bölcs lesz a te elméd, örvendez a lelkem nekem is... Hallgass te fiam engem, hogy légy bölcs és jártasd ez úton szívedet.” – Példab. 23:15, 19.

„Aki bízik magában, bolond az; aki pedig jár bölcsen, megszabadul.” – Példab. 28:26.

„Akkor balgatag és tudatlan voltam én, oktalan állat volnék teirántad.” – 73. Zsolt. 22.

„A lámpás vagy a szövétnek Isten igéjét, az igazságot példázza, amely Isten szellemét tartalmazza és Isten gyermekének lábai előtt világosít. Ez az Isten kinyilatkoztatott akarata újteremtései számára.”

„Mert te vagy az én szövétnekem, Uram, s az Úr megvilágítja az én sötétségemet.” – II. Sám. 22:29.

„Az én lábaimnak szövétéke a te igéd és ösvényem világossága.” – 119. Zsolt. 105.

„Megnöveszttem ott Dávidnak hatalmát, szövétneket szerzek az én felkentemnek.” – 132. Zsolt. 17.

„Mert szövétnek a parancsolat és a tudomány világosság és életnek útja a tanító feddések.” – Példab. 6:23; 23:9; Ezék. 1:13.

„A fenti szövegekből világos, hogy a Biblia csakis az Úr szellemével rendelkezők részére lámpás vagy szövétnek. Ha jól értettük, hogy a lámpás vagy szövétnek Isten akaratát példázza, amint gyermekeire vonatkozólag kifejezésre jut, látni fogjuk, hogy az ő gyermekei az ő akaratának engedelmeskednek az őket megvilágosító szellemének hatása alatt. Az összes szüzek rendelkeznek lámpásokkal.”

⁸ A tízes szám az összes szüzeket, illetve mindazokat példázza, akik az Úr Jézus templomához érkezésekor az ország örökösei voltak. Az ötös szám arra mutat, hogy a szüzek két osztályra szakadtak, de nem mutatja, hányan tartoznak az egyik és hányan a másik csoporthoz. Amit akkor Jézus tanítványainak mondott, a világ végére és az ő eljövetelére és uralkodásának megkezdésére vonatkozó kérdésekre adott válasz volt. Ebben a válaszában csak azokról beszél, akik Isten akaratának cselekvésébe

beleegyeztek és az ország örökösei voltak. A dőrök csoportja, hajadonságát, dőre viselkedésével megfertőzte. Dőreségét és annak következményét Ézsaiás prófécijája mutatja, amidőn a szüzekről beszél: „És lesz ott ösvény... Tisztátalan nem megyen át rajta... Aki ez úton jár, még a bolond sem téved el.” (Ésa. 35:8) A szüzek ezen két osztályát írja le Zakariás próféta következő kijelentése is: „A város fele számkivetésbe megy, de a nép maradéka nem gyomláztatik ki a városból.” – Zak. 14:2.

⁹ E tárgy zavaros volt, mígnem az Úr jónak látta tisztázni népe előtt a nagy sokaság kérdését, amit most hála Istennek, megcselekedett. Éveken keresztül azon nézetből kiindulva, hogy a nagy sokaság szellemtől született osztály, s csupán hanyagsága miatt nem fog a királyságban részesülni, azt a következtetést szűrtük volt le, hogy a balga (bolond) szüzek a nagy sokasággal azonos osztály. Ez azonban téves feltevés volt. A nagy sokaság sohasem volt a királyság (Krisztussal való együtt uralkodás) örököse, mivel nem szellemtől született osztály. Egy időben azt gondoltuk, hogy a nagy sokaság a foglyok osztályával azonos. Igaz, a nagy sokaság Sátán szervezetének fogságában van szabadulása és nagy sokasággá való alakulása előtt, úgy szintén az is igaz, hogy a királyság örökösei is egykor fogságban voltak. Mindazáltal a balgataggá lett szüzek tisztán szellemtől szülötkekből és a királyság meghívását elfogadottakból keletkeztek az Úr Jézusnak ítélkezés céljából templomához érkezésekor. (Mal. 3:2, 3) Az összes szüzek várták az Úr Jézusnak megérkezését és a királyságának felépítését, mert máskülönben nem is követték volna a királyságra szóló meghívását.

¹⁰ Ezek a felszenteltek a lámpától részesültek világosságban, illetve Isten akaratából, amely az Igében jut kifejezése, részesültek világosságban a királyság felől; azok, akik az Úr Jézusban hittek és szövetséget kötöttek Isten akaratának teljesítésére, akkor általa az ő fiaiképpen lettek elismerve és a királyságra meghívva. Az olaj az örömet és vidámságot példázza. (Zsid. 1:9; 23. Zsolt. 5; 45:8; 141:5) Minden szűz kivonult, hogy üdvözölje az Urat

⁹ Magyarázd meg, miért lehet most világosan megérteni a balga szüzekről szóló példázatot! Mutasd ki néhány szóban, mely osztályt jelent a „nagy sokaság”, a „foglyok” és a „balga szüzek”?

¹⁰⁻¹² Mit jelent prófétailag a) hogy az összes szüzeknek voltak „lámpásaik” (mécseseik); b) hogy az esztelen szüzek is vevék lámpásaikat, de olajt nem vittek magukkal?

⁸ Mily alkalommal mondta Jézus a tíz szűzről szóló példázatot? Idézz más szövegeket is, amelyek előre jelzik egy balga osztály kialakulását és annak a végét is!

érkezésekor. „Akik balgák voltak, vették lámpásaikat, de olajt nem vittek magukkal; az eszesek ellenben olajt is vittek edényeikben lámpásaikkal együtt.” – Máté 25:3, 4.

¹¹ Mindenkinnek volt lámpája, illetve mindnyájan ismerték valamennyire az Úr Igéjét és így fel voltak szerelve az ő szolgálatára. Mindenki, aki lélektől született és a királyságra meghívást nyert, „edény” s csak úgy lehet kedves az Úr előtt, ha az Úr tiszteletére szolgál. Egyesek tisztességre, mások tiszteletlenségre való edényeknek bizonyultak. Az Írás nem beszél tisztességre és kisebb tisztességre szolgáló edényekről, hanem az edényekről azt mondja: „Amazok tisztességes, emezek tisztességtelen dolgokra” szolgálnak. (II. Tim. 2:20, 21) Ez nyilván azt jelenti, hogy az egyik osztály tiszteli Jehova Istent, viszont a másik osztály fél imádat és mások tisztelete útján tiszteletlenséggel illeti Jehova Istent. „Hogy mindenitek tisztességben és szentségben tudja bírni a maga edényét.” (I. Tes. 4:4) Az Úr a tisztességtelen edényeket pusztulásra szánta. „Az Isten az ő haragját megmutatni és hatalmát megismertetni kívánván, nagy békességes türéssel elszenvedte a harag edényeit, melyek veszedelemre (pusztulásra) készítették.” (Róma 9:22) Irgalom edényeinek nevezi, akik előtt Isten dicsőségének gazdagságát kifejezésre fogja juttatni: „És hogy megismertesse az ő dicsőségének gazdagságát az irgalom (kegyelem) edényein, melyeket eleve elkészített a dicsőségre.” (Róma 9:23) Ha valamely edényt pusztulásra szánt, semmiképpen sem lehet azt kisebb tiszteletre vagy jutalomra méltó, vagy a mennyországra méltó edénynek nevezni. A tisztességre szolgáló edények tökéletlenségük folytán sokszor hibáznak; de Isten irgalmas irántuk, mivel indító okuk igazságos és őszintén önzetlenül igyekeznek szolgálni Jehova Istennek.

¹² Jézus Krisztus szavai a példázat szerint nem beszélnek arról és belőlük nem is lehet arra következtetni, hogy a szüzek olaj fölösleget vittek volna magukkal; a kijelentés így szól: a balgák „nem vittek olajt magukkal.” Mivel ez az olaj az örömet és vidámságot példázza, ami a Jehova Isten és Jézus Krisztushoz való szeretetteljes ragaszkodásból származik, következőleg, a balgák önzőek voltak, nem volt bennük Isten és Jézus Krisztus iránt való szeretet, nem rendelkeztek „az Úr örömevel”. Nem azon vágytól áthatva várahoztak Jézus Krisztus

megjövetelére, hogy Jehova nevét dicsőítsék, hanem maguk szerettek volna magas méltóságokra jutni. Rendkívül önzőek voltak. Nem hatotta át öröm a szívüket s valóban az önző szívben nincsen örömet helye. A királyt és az ő királyságát nem örömtől, hanem azon vágytól átítatva várták, hogy önző kívánságaikat beteljesítse. Viszont az eszes szívekről az Úr azt mondja: „Az eszesek azonban olajt vittek edényükben lámpásukkal.” Azaz, az Úr öröme bennük volt és az nyújtott nekik erőt. Mindenkor hűségesek voltak Istenhez és országához, tudni és cselekedni óhajtották is akaratát, még akkor is, ha korábbi nézeteiket fel is borítaná az. A balgák úgy értelmezték és hitték, hogy a vőlegény, Jézus Krisztus megérkezésekor, amidőn a királyság hivatalosaival találkozni fog, őket azonnal a mennyekbe fogja ragadni és maga mellé fogja ültetni az uralkodásban. Magukat nagyon fontos személyiségeknek tartották, büszkék voltak azon gondolat hatása alatt, hogy egyedül csak ők alkalmasak a világ kormányzására. Azt gondolták, ők rendelkeznek minden világossággal, amiben ezen a földön az emberek valaha is részesülni fognak, tehát ők azok a rendkívül tehetségesek a világ kormányzására. Szeretet nélkül valók voltak s mivel nagyon önzőek voltak, nem volt bennük az Úr öröme, mert az Jehova nevének tiszteletével és igazolásával kapcsolatos. Az eszes szüzek ellenben Jézus következő szavaiban látták kifejezésre jutni szívük óhajását: „Hogy teljesítsem a te akaratodat, ezt kedvelem, én Istenem, a te törvényed keblem közepette van.” (40. Zsolt. 9) Mivel magukat ezek önzetlenül szentelték az Úrnak (Jehovának) és Jézus Krisztusnak, így szóltak: „Az Úrnak öröme az én erősségem.”

¹³ 1914-ben az összes szüzek várták az Úr megérkezését s a fent mondottak ecsetelik a két osztály magatartását. 1914-ben az Úr meg is érkezett és megkezdte uralkodását ellenségei között; de nem olyasmiket cselekedett, amiket a szüzek reméltek. A szüzek még mindig a földön voltak. Amiket a királyság örökösének mondtak, hogy akkor teljesülni fognak, nem valósultak meg és emiatt gondolták, hogy a vőlegény elhalasztotta jövetelét. „De amidőn a vőlegény késett, mindnyájan elálmosodának és elaluvának.” (Máté 25:5)

¹³⁻¹⁵ Mit jelent „amidőn pedig a vőlegény késett, mindnyájan elálmosodának és elaluvának?” Mikor és hogyan teljesült a hatodik vers prófétai része? Mikor és hogyan a 7. vers?

Természetesen Jézus Krisztus egy pillanatig sem késett. Trónját 1914-ben elfoglalta és első dolga a Sátán és gonosz angyalai ellen vezetett mennyei háború volt és a gonosztevőket kivetette a mennyből. (Jel. 12:7-10) Ezután az Írásban feltüntetett sorrend szerint az Úr templomához érkezése és a hívek életre támasztása következett, akik régóta a halálban aludtak. (Jel. 6:11) Mivel úgy tetszett, hogy az Úr késik, a szüzek elálmosodtak; egy részük mély álomba merült, mások viszont szunyókáltak és nem tudtak ébren maradni. Egyikük sem volt teljesen ébren és tevékeny állapotban. A balgák lefeküdtek és mélyen aludtak, azt gondolván, ők mindent megtettek, amit lehetett, tehát csak várakozniuk kell, amíg az Úr őket a mennybe fogja vinni, hogy uralkodjanak. Főképpen 1917-ben volt ez a helyzetük. Ahhoz ragaszkodtak, hogy az Úr minden igazságot, amit valaha is kinyilvánítani akart, már is kinyilvánította egy ember által, akit „a bölcs szolgának” neveztek. Az eszes szüzek osztálya viszont még dolgozott egy keveset, de meggyőződés, bátorság és kellő éberség nélkül félálomban és majdnem elaludt. Tisztelte és félt a politikai világtényezőktől, mert azokat tekintette a bibliai felső hatalmaknak. Nem ismerte pontosan a teendőit; de elhatározta, hogy tovább vigyáz és amit helyesnek fog látni, cselekedni is fogja. Az okos szüzek tehát szerették az Urat, akartak is tenni valamit az ő dicsőségére, arra való tekintet nélkül, hogy valaha is a mennyekben vagy ezen a földön fognak életben részesülni. Munkáságukban Sátán szervezete akadályozta őket, tehát fogságban voltak. Azután még álmosabbak lettek és így az okos szüzek is majdnem mély álomba szenderültek.

¹⁴ Az éjfél sötét óra. 1918-ban sötét kilátás tárult Jehova népe elé. A királyság örökösei 1919 vége felé kezdtek eszmélni és kezdték felismerni, hogy szükséges összeszedni magukat Jehova szolgálatára. „Éjfélkor azután kiáltás hallatszék: íme, jön a vőlegény! Jertek ki elébe!” (Máté 25:6, Káldi) Isten népe 1919-ben a cedar-pointi nagygyűlésen kezdte belátni, hogy valamit tennie kell az Úr szolgálatában. Azon a kongresszuson az eszes és az esztelen szüzek is jelen voltak, amit az események bőven bizonyítanak. Amidőn akkor elhangzott, hogy offenzív tevékenységet kell kezdeni és kifejleszteni, azzal sokan örömkönné kifejezést adva egyeztek; viszont mások zavarban voltak, de úgy tetszett, mintha ki akarták volna nyitni szemüket és

csatlakozni akartak volna s mindnyájan hozzáfogtak az írások tanulmányozásához a valódi helyzet megállapítása céljából. „Akkor mind fölkelének ama szüzek és rendbehozáák lámpásaikat.” – Máté 25:7.

¹⁵ Abban az időben a dörék lámpája gyengén égett és kialvó félben volt, mivel a dörék nem ragaszkodtak önzetlen szívvel az Úrhoz. Az eszesek mécseseinek kanócát is meg kellett tisztítani és több olajra volt szükségük. Az Írást nem értették, de mivel az eszesek megértenei óhajtották s az Úr akaratát felismerni kívánták, belátták, hogy teljesen és önzetlenül kell ragaszkodniuk Istenhez és szolgálniuk neki. A Szentírást áhítatosan és gondosan kezdték vizsgálni. A folyóirat tovább is közölte az igazságot és 1922-ben az Úr kegyelméből népe elé tárta, hogy az Úr Jézus Krisztus, a vőlegény a templomhoz érkezett. A hűségesek szorgalmasan tovább tisztogatták lámpásaikat s mivel Isten akaratát felismerni és cselekedni óhajtották, mindinkább szorgalmasabbak és tevékenyebbek lettek. Az Úr öröme mindinkább fokozódott szívükben és amidőn felismerték, hogy Istennek, nem pedig embernek kell hódolniuk, mindnyájan nagyobb világosságban részesültek a templomban (egyházban) az Úrtól.

¹⁶ A szöveg következő része: „Jertek elébe!”, illetve „a vőlegény megérkezett! Induljatok fogadására!” azon időre mutat, amidőn a fogságban levő hívek fogságukból szabadultak, ahol őket Sátán szervezete tartotta. Akkor nem értették a bibliai felső hatalmak szentirati értelmét, hanem azt gondolták, hogy a politikai, gazdasági és e világ felekezeti tényezőit kell alatta érteniük. A Rúth és Eszter prófétai drámájában példázottak később részesültek az igazságban, szabadultak fogságukból és kerültek templomi állapotba. A hűségesek 1922-ben kezdtek nagyon örvendeni; mert a vőlegényt a templomban mennyei trónján látták. Megértették, hogy a múltban nem voltak kellő szorgalmasak, most azt megbánták és a szolgálatra törekedtek és teljes erejükből akarták teljesíteni, ami munkát az Úr rájuk fog bízni. (Ésa. 6:1-9) Fokozódó örömmel vonultak előre a hűségesek és erélyesen végezték a munkát és hirdették Jehova Istennek és országának dicsőségét. Az Úrban örvendeztek.

¹⁶⁻¹⁸ Magyarázd meg, miért nem volt elég olajuk az esztelen szüzeknek? Magyarázd meg, hogyan ismerték fel olajhiányukat és fordultak kérésükkel az okos szüzekhez!

¹⁷ A dőrék látták a hűségesek örömét és érdeklődni és kérdezősködni kezdtek: „miért csapnak oly lármát, amidőn örömeiket ki akarják fejezni?” A dőrék észrevették, hogy náluk hiányzik valami, azért írja a példázat: „Az esztelenek pedig mondák az okosoknak: adjatok nekünk is olajotokból, mert lámpásaink kialszanak.” – Máté 25:8.

¹⁸ Az esztelenek sohasem rendelkeztek az Úr öröme felett, mivel önző vágytól voltak indítva és nagy méltóságot szerettek volna betölteni a világ kormányzásában. Egy keveset örvendtek az igazság azon világosságának, amelyben részesültek; de miután át kellett élniük a világháború borzalmait, örömeik és szorgalmuk is megcsökkent, lámpásaik gyöngén égtek és kialvó félben voltak. A király és a királyság megérkezését bejelentő híradás nem váltott ki belőlük nagy örömet és ujjongást, mivel nem jutottak méltóságos és nagy hatalommal járó tisztségekhez. Azon félelmükben, hogy a világ kormányzásában nem fognak magas méltóságra jutni, mondták az eszeseknek: „Adjatok nekünk olajotokból, mert lámpásaink kialszanak”. A dőrék önzésből szerettek volna a királyságba bemenni s amidőn látni kezdték, hogy több olajra, illetve örömeire van szükségük, azokhoz fordultak, akiknek sok olajuk volt és osztozkodni szerettek volna az ő készletükből. Nem fejezték ki lelkesültségüket vagy szorgalmukat Isten és a király szolgálatában, amint Jézus Krisztus követői részéről illett volna. Tulajdonképpen mintegy így szóltak a hűségesekhez: „Osztozkodjatok velünk, adjatok nekünk a felét annak, amitek van; végezzétek azt a munkát, amelyről azt hiszitek, hogy végezni kell; tőlünk nyugodtan végezhetitek, csak a dicsőséget osszátok meg velünk.” Tudniillik az esztelenek ennek örvendtek volna. Gyönyörködtek benne, ha hízelegtek nekik, ha a vállukat veregették és tisztségre emelték az emberek között, ahol büszkélkedhettek és magukat fontos személyiségeknek képzelhették; azt gondolták, ha ezt megadják nekik, bátorságot fognak meríteni és az eszesek társaságában fognak maradni. De nem akartak az eszesekkel együtt menni a gyalázat viselésére, (ami az eszesekre következett) és alsóbbrendű szolgálatot sem akartak végezni. Mivel túl fontosaknak tartották magukat, tiszteletet követeltek a maguk részére. A dőrék csoportvezetői a maguk választotta út követéséhez ragaszkodtak és azok a dőrék, akik ily követőket követtek, mindenáron ahhoz ragaszkodtak, hogy „kedves vénjüket” tiszteletben és

elismerésben részesítsék mások is és azt is kijelentették, hogy ha „ezt a kedvüket teljesíteni fogják”, akkor ők is együtt munkálkodnak és hajlandók lesznek bemenni még a királyságba is.

¹⁹ Itt a Márdokeusban és Naomiban példázott osztályt, „a hű és bölcs szolgát” a dőrék osztályával ellentétben látjuk, s azután a dőrék osztálya rövidesen egyesült „a gonosz szolgáló” osztályával. Ezt a két osztályt a bekövetkezett és közismert tények oly világosan jellemzik, hogy semmi kétség sem állhat fenn felőle. „A hű és bölcs szolgáló osztály” a dőrék kérésére a következőket válaszolta: „Felelének az okosak mondván: nehogy nekünk is, nektek is kevés legyen, menjetek inkább az árusokhoz és vegyetek magatoknak.” – Máté 25:9, Káldi.

²⁰ Ezt a verset egy kissé körül írva az eszesek tulajdonképpen a következőket mondták: „Nem teljesíthetjük kéréseteket. Az Úr Jézus Krisztust vezetőnknek és fejünknek tekintjük és senkit, embert, nem ismerünk el hasonló tisztségben. Az Úrnak akarunk engedelmessé válni, az ő utasításait akarjuk teljesíteni, amely utasításokkal szervezete útján látja el népét. Jehovát és Jézus Krisztust tekintjük tanítónknak és „felső hatalmainknak”; hívek vagyunk hozzájuk és minden erőnkkel teljesíteni akarjuk, amit Jehova nevének igazolására megtehetünk. Nem akarjuk megosztani hűségünket, tiszteletünket és szolgálatunkat Isten és emberek között. Az Úr örömeiben leljük erőnket és nagy örömünk telik annak hirdetésében, hogy Jehova az egyetlen igaz Isten, Jézus Krisztus a király s hogy az ő országa a világ egyedüli reménysége. Az ő akaratát hirdetjük, többek között a bosszúállás (igazolás) napját is és nem akarunk kiegyezni Sátán szervezetének semmilyen részével és teremtményével sem.” - Ha az okos szüzek másképpen választottak volna, az úr nyilván kivetette volna őket is kegyelméből. Nem lett volna kielégítő a részleges tevékenység és a fél szívvel teljesített hűség. Az úr teljes engedelmisséget kíván azoktól akiket elismerésben fog részesíteni. (Csel. 3:23) Az okosak nem akarták megosztani olajukat, nem önzésből, hanem felülről származó okosságból és így kifejezték vőlegényük és annak érdekei iránt való teljes ragaszkodásukat.

¹⁹⁻²⁰ Írd körül, amit az eszesek a balga szüzeknek választottak, amidőn azok olajt kértek tőlük! Mutasd ki, mennyiben volt jogosultsága válaszuknak!

²¹ Az okosok azután még a következőket mondták az esztelen szüzek osztályának: „Menjetek inkább az árusokhoz és vegyetek magatoknak”; azaz: „Menjetek azokhoz, akik önérdékből megveregetik vállaitokat és kenetteljesen beszélnek veletek, hogy tovább tudjatok szolgálni; ha nektek abban telik örömtök eredjetekek és cselekedjetekek úgy. Mi ezt nem adhatjuk meg nektek. Vegyetek magatoknak olajt (örömet) „pénzen”, illetve tanaitok és a „jellemfejlesztés” szokásai árán, és emberek dicsőítése és tisztelete valamint annak prédikálása árán amit „kedvesnek” és a „szeretet fejlesztésének” neveztek; ezt cselekedve azonban Isten és az ő nevének igazolását fogjátok elmulasztani. Ezen az úton szerezni fogtok egy kevés „olajt” vagy örömet; ámde az Úr örömet csak úgy lehet megszerezni, ha teljesen Jehova Isten szervezetének törvényeit teljesíti az ember.” A dőrék semmi hasznot sem remélhettek „a hű és bölcs szolgáló osztállyal” való együtt maradásukból, ezért elszakadtak tőle, a maguk útjára mentek és így akartak olajt szerezni.

²² Sokan lehetnek az ország örökösei; de csak azok fognak bemenni a templomba és a templomban megmaradni, akik felkészülve voltak, s az ítéleten az Úr előtt híveknek bizonyultak. Az esztelenek nem voltak felkészülve. „Amíg pedig vásárolni jártak, megérkezék a vőlegény és akik készen voltak, bemenének vele a menyegzőre és bezáratott az ajtó.” – Máté 25:10, Káldi.

²³ Az esztelenek elszakadtak a hívek és okosak társaságától, nem csatlakoztak a vőlegény kíséretéhez, nem követték őt a kitűzött időben és utasítása szerint. Az okosak ellenben fel voltak készülve, mivel önzetlenül szentelték magukat Jehova szolgálatára és így az Úr iránt tanúsított hűségük és engedelmességük következtében lámpásuk azután még tisztábban világított; az Úr megérkezésekor pedig „bementek vele”, azaz a bejáratnál örökös angyalok bebocsátották őket. „Bementek a menyegzőre.” Ez azt jelenti, hogy ezeket az Úr templomi állapotba gyűjtötte. Az okos szüzek osztálya „elragadtatott... a felhőkben az Úr elé a levegő égben”. (I. Tes. 4:17) A menyegző 1922-ben kezdődött és később érkezett el azon boldogságig amiről a próféta is jövendölt: „Boldog, aki várja és megéri az 1335 napot” (1926-ot, Dán. 12:12).

²¹ Miképpen mentek a balga szüzek az árusokhoz vásárolni?

„Boldogok akik a Barány menyegzőjére hivatalosak.” (Jel. 19:9) Ez a szöveg jellemzi a felkenés idejét, amidőn Jehova új nevet adott az eszeseknek, és őket Jehova biznyságtévőinek nevezte.

²⁴ Azután a példázat így szól: „És bezáraték az ajtó,” miután a menyegzőre bementek; az ajtó bezárása nem azt jelenti, hogy többé senkit sem fognak bebocsátani a templomba, hanem csupán azt, hogy a méltatlanok közül senki sem mehet be oda, mert azok előtt zárva van az ajtó. Egyetlen földi teremtménynek sem áll jogában azt mondani, hogy a templom ajtaja zárva van és többé senki sem nyerhet bebocsátást oda. A példázat 10. versének teljesülése után mentek be a Rúthban és Eszterben példázottak; nyilván híveknek kellett bizonyulniuk mielőtt az ajtón keresztül a templomba bejuthattak. A templom felépülése óta minden törvényszegő és gonosztevő előtt zárva volt az ajtó, olvassuk: „Nem lép be oda semmi megfertőzött vagy undokságot és hazugságot cselekvő, hanem csak azok, akik be vannak írva a Barány életkönyvébe.” – Jel. 21:27. Káldi.

²⁵ A templom ajtója előtt az Úr angyalai örökösnek és a gonosztevők belépését megakadályozzák. (Ezék. 44:1-2) Az Úr Királyságának szervezetén „12 kapu és azok mellett 12 őrálló angyal van.” (Jel. 21:12) A Királyságba való bejutás ajtajának teljes lezárása az Úr hatalmában őrzött titok, azt egyetlen embernek sem adta tudtára; és amíg előfordulhat hogy valakit a templomból (menyegzői lakomáról) eltávolíthatnak, addig az útnak is nyitva kell állania, hogy helyébe más hűségesek tudjon bemenni.

²⁶ A templom (egyház) megítélése 1918-ban kezdődött. „Végre megjövének a többi szüzek és mondván: „Uram, Uram! Nyisd ki nekünk.” (Máté 25:11) „Végre” (más fordítások szerint „később”) oly időt jelent, amidőn a hű és bölcs szolgáló osztály a templomba bement és az ország érdekeinek (javainak) sáfára lett, amiket az Úr bízott reá. A dőrék semmit sem tettek örömből az Úr nevének értékeléseképpen a világháború sötét idejében az ő tiszteletére; ellenkezőleg közülük egyesek a hűségesek

²²⁻²⁴ Mutasd ki, hogyan teljesült a) „akkor megérkezett a vőlegény, s akik készen voltak, azok bementek vele a menyegzőre”; b) „és az ajtó bezáraték utánuk”!

²⁵⁻²⁹ Mit csináltak a példázat „többi szüzei”? Mit csináltak a példázat teljesülésekor? Mivel indokolható az Úr azon válasza, amit a bebocsátásra vonatkozó kérésükre mondott? Remélhetik-e a balga szüzek, hogy a mennyekben alacsonyabb rangú méltóságot fognak kapni vagy pedig a „nagy sokaságba” juthatnak-e?

megkárosítására szövetkeztek, amihez más dőrök is hozzácsatlakoztak. Ezek a dőrök egykor “szüzek” voltak, amidőn az Úr megérkezett és uralkodásához kezdett; most azonban őket a Sátán szervezete megfertőzte, szüziességüket elvesztették és immár csak névleg voltak hajadonok. (Zak. 14:2) Az Ördög társasága nyomukba szegődött és így hízelgéseinek bedőltek. Később ezek a látszat-szüzek eljöttek és kérni kezdték az Urat, fogadja be őket törvényeire való tekintet nélkül a Királyságba. Előadták: „Hiszen a te nevedben nagy dolgokat cselekedtünk; főképpen kifejlesztettük jellemünket és kétségtelenül Istenünknek szolgáltunk azzal és az ő szolgálatát tényleg nem kellene csupán egy csoportra korlátozni. Szabadságot kell nyújtani mindenkinek, hogy úgy szolgáljon amint jónak látja. Szépen kérünk tehát Urunk, nyisd ki nekünk!” Ámde Ő így felelt azoknak: “Bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket.” – Máté 25:12.

²⁷ Azokat, akik az Úr szervezetétől különváltak, 1918. január. 5.-én nyilvánosan felhívtuk, fontolják meg újból elsieltett és oktalan eltávozásukat és térjenek vissza az Úr szervezetéhez és szolgáljuk egy akarattal az Úr dicsőségére. De ezt a meghívást az esztelenek visszautasították és tovább mentek önző útjukon. Az Urat templomához érkezésekor az angyalok kísérték, az Úr Jézus őket használja közleményeinek továbbítására. (Dán. 8:14) Le van írva, hogy a balga osztály az Úr elé járul és a királyságba való bebocsátását kéri és mintegy így szól az Úrhoz: „Nem a te nevedben égettük lámpásunkat? Nem énekeltünk zsoltárokat és ismertettük azon igazságokat, amelyekben a bölcs embertől részesültünk? S nem dolgoztunk tovább jellemünk fejlesztésén miként az azelőtti esztendőkből? Nem gyakoroltuk magunkat szép szavak és beszédek használatában és készültünk segítségére a világ kormányzásában?” – A balgák ellenszegültek, engedetlenek és önzők voltak, az Úr törvénye pedig így szól: „Az ellenszegülés olyan mint a bálványimádás.” (I. Sám. 15:23) Isten helyett ember vagy más teremtmény dicsőítése és imádása szörnyőség Isten előtt. (Luk. 16:15) A teremtmények dicsőítése visszataszító Isten előtt. Az izraeliták azt állították, hogy Istent imádják holott „Szamária bűnét cselekedték”. Hasonlóképpen cselekedet mindaddig a balga szüzek osztálya is. Az Úr nevében hangoztatott prédikációk távolról sem teljesítik az Úr szabályait.

Az ily dőröknek mondja az Úr, angyalai útján: „Nem mindenki, aki így szól: Uram, Uram! megyen be a mennyeknek országába, hanem csak aki az én mennyei Atyám akaratát cselekszi. Sokan fognak ama napon így szólalni hozzám: „Uram, Uram! Nemde a te nevedben prófétáltunk, a te nevedben démonokat kiűztünk és a te nevedben sok csodát cselekedtünk? És akkor közölni fogom velük: sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem ti gonosztevők (törvénszegők).” – Máté 7:21-23.

²⁸ A példázathoz visszatérve, az Úr az önfejtűkhöz és az esztelenekhez fordulva a következőket mondta: „Nem ismerlek titeket!” Az Úr a balga szüzekkel szemben tanúsított eljárása az élősónál is hangosabban beszél. Az Úr nem kente föl az eszteleneket, nem adta nekik az „új nevet” és jelenlétének és más próféciaiknak megértésében sem részesítette, sem azon kiváltságokban, hogy a világ tényezői és népeihez a bizonyosságtevést elvigyék és az Úrért üldöztetéseket szenvedjenek Sátán szervezetétől. A balgák a sötétségben tapogatóznak, amióta balga útjukra tértek; lámpásaik kialudtak és nem fénylenek. Mivel a balgáknak nem szabad belépniük az Úr házába vagy templomába, a saját házukban kell tartózkodniuk. Ezek után feljogosít-e azon feltevésre valamely bibliai vagy egyéb érv, hogy az esztelenek, törvénszegők és ellenszegülők, akiket az Úr ama kijelentésével: „Nem ismerlek titeket” elutasított, kisebb méltóságba fognak részesülni a mennyekben vagy egyáltalán be fognak kerülni a mennyeknek országába? Remélni lehet-e bibliai vagy egyéb alapon, hogy az ilyeneknek kell átmenniük a nagy nyomorúságon és akkor, ha óhajtják, a nagy sokasághoz tartozhatnak, amely a nagy nyomorúságból fog kikerülni, a trón előtt állni és fog örökké Istennek szolgálni? Ezen kérdésekre tagadólag kell felelnünk, mert sem az Írás sem a józanész nem támogat ilyen következtetést.

²⁹ Mindenki, aki a mennyeknek országába bemegy „egy és ugyanazon reménységben hivatalos” és mindegyiküknek hűségességre kell bizonyulnia. Isten a világból neve számára kiválasztott népet egy és ugyanazon és nem többféle úton választja. (Eféz. 4:3-6, 13, 14) Amidőn az Írás tisztán kimutatja, hogy az Urat szent angyalok kísérik és szolgálják, miért kellene más teremtményeknek, akik engedetlenek és önfejtűek voltak, az utolsó pillanatban a nagy nyomorúságon való keresztül menetelre kényszeríttetniük, hogy

azután szolgálati méltóságra legyenek előléptetve, amely szolgálatot most az angyalok teljesítik? Ez a következtetés teljesen zavaros.

³⁰ Mit mond a Szentírás a törvényszegőkről? Amidőn az Úr ezt a példázatot mondta, nyilván csak azokra gondolt, akik egykor az ország örökösei voltak és a templom (egyház) megítélésére, valamit arra, amit éppen előzőleg mondott tanítványainak, tudniillik: „Az Emberfia elküldi az ő angyalait, azok összeszednek az ő országában minden gonosztevőt és botránkoztatót és a tüzes kemencébe fogják vetni; ott lesz sírás és fogcsikorgatás.” (Máté 13:41) Ama körülmény, hogy Jézus a példázatban a balga szüzeknek azt mondta: „Nem ismerlek titeket” határozottan azt bizonyítja, hogy a „balga szüzek”, a „gonosz szolga” és az „egy-talentumos szolga” egy és ugyanazon osztályt jelenti. Jézus ezt a három példázatot egymással összefüggően mondta.

³¹ A gonosz szolga osztályról van megírva: „Megjön majd annak a szolgának Ura, amely napon nem várja és amely órában nem tudja; és elszakítja őt és részét a képmutatókkal adja ki; ott lesz sírás és fogak csikorgatása.” – Máté 24:50-51, Káldi.

³² Az egytalentumos szolgáról van megírva: „A haszontalan szolgát meg vessétek ki külső sötétségre; ott leszen sírás és fogak csikorgatása” (Máté 25:30, Káldi) Ezek a szövegek kizárják ama feltevést, mintha a balga szüzek a nagy sokaságnak nevezett vagy más nevezetű alacsonyabb rendű osztályba kerülhetnének és később a mennyekbe mehethetnének az Úr trónja előtt való szolgálatra.

³³ Jézus a két osztály, az eszes és az esztelen szüzek közötti világos különbségre való tekintettel ünnepélyesen a következőkre figyelmeztet: „Ébren legyetek tehát, mert nem tudjátok a napot, sem az órát (amelyen az a Emberfia jönni fog).” (Máté 25:13) „Amelyen az Emberfia jönni fog” - szavak ebben a szövegben nem fordulnak elő és így a Káldi fordításban nem is említi és a sínai, a vatikáni és alexandriai őssiratokban sem fordulnak elő. „Ébren legyetek tehát, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát” nyilván az Úrnak templomához való megérkezésére vonatkozik s e nagy esemény bekövetkezése óta egyesek, akik magukat Isten gyermekeinek vallják, de nem részesültek az ítéleten

az Úr elismerésében, nem csupán nem látják az Úrnak megérkezését (templomához jövetelét) hanem ennek az igazságnak publikálását ki is gúnyolják és megvetik Isten azon próféciáit, amelyeket most ismertet szerető gyermekei előtt. Nem vesznek részt Isten országának és Isten bosszúállásának (igazolásának) hirdetésében. Amint meg van írva, ezek előtt van zárva az ajtó; az ajtónak ez a bezárása nem szenved halasztást Armageddonig. Ezt a magyarázatot bizonyítja minden esemény a balga szüzekkel kapcsolatban 1918-óta azokat illetően, akik az Úr szervezetével szembeszállnak, de magukat az igazságban lévőnek vallják. A balga szüzek tehát nem azonosak a Jelenések 7. részében említett „nagy (számtalan) sokasággal”.

SZÜZEK ÉS KÍSÉRŐNŐIK

³⁴ Jehova prófétája leírja a királyi ház gyülekezését az örökkévaló nagy király palotájában, s mivel ez a prófécia szüzekről is beszél, meg kell vizsgálnunk. Olvassuk: „Csupa ékesség a király leánya bent (angol átdolgozott Biblia szerint: a palotában), vont aranyból van a ruhája (hímzett). Hímes öltözetben viszik a királyhoz. Szüzek vonulnak utána, az ő társnői (kísérői); néked hozzák őket (tudniillik a királynak).” – 45. Zsolt. 14-15.

³⁵ Az Úr Jézus megjövetelekor ítéletéhez kezdett és akkor hű követőit, a földön élő hű maradékot is, a királyi palotába, vagy templomi állapotba gyűjtötte. (II. Tes. 2:1) Akkor kezdett az elevenek és holtak megítéléséhez. (II. Tim. 4:1) A hívek és a templomban (palotában) levők vannak királyi öltözetben bemutatva, illetve a templomosztály az Úr házához tartozónak, az örökkévalóság nagy királya leányképpen van jellemezve. A hűségesek Jehova királyi családjának lettek tagjaivá a Jézus Krisztusban való örökbefogadás útján, aki a hűségeseket menyasszonya képen tekinti. A templomba való begyűjtés az elhunyt és sokáig a halálban alvó hű kegyesek feltámasztásával kezdődik, és azután gyűjtetnek az Úr köré az életben levő hűségesek, a maradék. Ezek vannak „hímzett ruhában”. Vagyis többé nincsenek fogságban, hanem Jehova független teremtményei, teljesen Istennek

ebből, a balga szüzek helyzetére és állapotára vonatkozólag? Alkalmazd a 13. verset!

³⁴⁻³⁶ Alkalmazd a következő próféta szavakat a jelenre: a) „mindenestől fogva ékes a nagy király leánya, aranyból hímzett a ruhája”; b) „hímes öltözetben vezetik a király elé”; c) „társnői nyomában vonulnak; hozzád (a királyhoz) viszik őt”!

³⁰⁻³³ Hasonlítsd össze Jézusnak a 12. versben feljegyzett kijelentését Máté 24:50,51 és 25:30 feljegyzéseivel! Mi tűnik ki

engedelmeskednek, neki szolgálnak és neki adóznak minden hálával és tisztelettel. Ez a hű és öröm teljes szolgálat ékesíti a templomban levőket és ezért vannak az Úr előtt kedveseknek jellemezve. Ezeknek mondja az Úr a próféta szavai szerint: „Serkenj föl, serkenj föl, öltözd fel erősséged, Sion, öltözzél fel ékességed ruháiba Jeruzsálem, Szent Város, mert nem lép tebeléd többé körülméletlen tisztátalan.” (Ésa. 52:1, 2) Ugyanennek az osztálynak mondja az Úr: „Bizony, hittel jegyezlek el téged magamnak és megismered az Urat.” (Hós. 2:19-20) A tíz szüztől szóló példázat eszes szüzei ehhez a hűségnek bizonyult osztályhoz tartoznak.

³⁶ „Szűz” (tisztá), aki teljesen külön áll Sátán szervezetétől, teljesen Jehova Istennek van szentelve, és ez nem csupán a Lélektől született osztályra vonatkozik. Mivel az ilyenek teljesen és nyíltan Jehova Isten és az Ő szervezete mellett foglaltak állást, teljesen Jézus Krisztus vérében bíznak és önzetlenül ragaszkodnak az Úrhoz, szüzek (tiszták) és nem fertőzik meg magukat (tisztaságukat) a Sátán szervezetével. A próféta így szól: „Szűz társai utána (a menyasszony után) vonulnak.” Először a menyasszony osztály gyülekezik a király palotájába, azután az Úr meghívására, amit Jehunak Jonadábhoz intézett meghívása példáz, mások is a királyi palotába gyűlnek. Ez azt jelenti, hogy a menyasszony osztály kíséretéhez csatlakoznak, akit a maradék képvisel a földön és azt kísérik.

³⁷ E prófétai képbe tehát az örökkévaló királynak a leányát, Jézus Krisztus, Isten felkent Királyának menyasszonyát látjuk, amint az Úrhoz gyülekezik és amint a Jonadáb osztály kíséri azokat, akik a földön a menyasszony osztályhoz tartoznak. A menyasszony kíséretéről áll megírva: „E napokban lesz az, hogy a minden nyelvű pogányok közül tíz ember ragad egy (lelki) zsidó férfiúba, ragad annak ruhája szélébe, mondván: hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!” (Zak. 8:22-23) Ezeket példázza Debóra, Rebeka társnője vagy cselédlánya, aki őt útján a vőlegényéhez, Izsákhhoz elkísérte. (I. Móz. 24:59; 35:8) A menyasszonykísérő szüzek nem törekszenek a menyasszony osztállyal egyenrangúságra és nem is ők tanítják a menyasszony osztályt, hanem, amint a prófécia leírja: „utána (nyomában) vonulnak.” Jonadáb sem maga fogta Jéhu

lovainak gyeplőjét, hanem csupán Jéhu mellé ült, Jéhu meghívására. A Jonadáb osztály tehát nem tanítja és nem vezeti a hű maradékot, a menyasszony osztályt, hanem csak elkíséri, mögötte jár és Jehovának szolgál. A jonadábok hallgatják a menyasszony osztály által hirdetett közleményt, megragadják és a bizonyágtevéshez csatlakoznak. (Jel. 22:17) A maradékot Sionba vezető töltött úton követik (Ésa. 35:8-10) Egykor fogságban voltak, most már nincsenek fogságban, hanem kiszabadultak Sátán szervezetéből és az Úr szervezetében gyülekeznek és egyesülnek. Amidőn Isten választott népe, a testi zsidók Egyiptomból kiszabadultak és Kánaánba útra keltek, nem zsidók is csatlakoztak hozzájuk: „Sok elegy nép is méne fel velük, juh is szarvasmarha is, felette sok barom.” – II. Móz. 12:38.

³⁸ Amidőn Krisztus előtt 536-ban Izrael maradéka Babilonból kivonult és visszatért Sionba, nem zsidók (segítő szolgák) is elkísérték őket. (Ezsd. 2:43, 58, 70) Ezek a szolgák a Jonadábokat, a földön a menyasszony osztály segítőit vagy társait példázzák, amely menyasszony osztályt most a maradék képviseli a földön.

³⁹ Siránkozva és jajgatva vonulnak a menyasszony ezen társnői? Semmiképpen! Ellenkezőleg a prófécia így szól: „Bevezetik őket örömmel, vígsággal; bemennek a király palotájába.” (45. Zsolt. 16) Ezek az örvendezők, a homlokukon elpeccélteltekkel azonosak; többé nem fognak siránkozni és nyögni, hanem örvendezni fognak az Úrban. (Ezék. 9:4) Mint az Úr Jézus „más juhai” örömmel gyűlnek hozzája. „Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ezen akolból valók; azokat is elő kell hoznom, és hallgatni fognak szavamra és lesz egy akol és egy pásztor.” – Ján. 10:16.

⁴⁰ „Éjjel nappal” örömmel szolgálnak az Úrnak, illetve állandóan fognak szolgálni neki s nem csupán hetenként öt óra hosszat. (Jel. 7:15) Ezek nem mennek a mennyekbe, hanem mialatt a hű maradékban képviselt menyasszonyosztály a földön tartózkodik, a palotában vagy templomi szolgálatban segédkezet nyújtanak neki e társnői Jehova munkájában. A Jelenések 7. fejezetében a nagy sokaság ecsetelése teljesen egyezik a 45. Zsoltárban a menyasszony társnőiről szóló leírással. Jehova régen följegyzett próféciait a kitzűzött ideig titokban tartotta, most tárja fel azokat kegyelméből és világítja meg csodálatos módon azok előtt, akik őt szeretik és neki szolgálnak.

³⁷⁻⁴⁰ Mutasd ki példázó szövegek alapján az eszes szüzek és a 45. Zsoltár 15. közötti kapcsolatot!

⁴¹ Az Úr Jézus, nyájának jó pásztor. A hű „kicsiny nyájt” a templomba vezérel és az uralkodóház papságának kiváltságával megajándékozza. Jézusnak azonban „más juhái” is vannak s most azokat is előhossa és megengedi nekik, hogy a földön a kicsiny nyájhoz csatlakozzanak, és annak kíséretében szolgáljanak. Mivel mindnyájan a Jó Pásztor vezetése alatt állnak és Isten szervezetéhez tartoznak, az „egy akolhoz” is tartoznak, amit Jézus meg is mondott. Jehova nem jutalmazza a hanyagságot, ellenszegülést, tisztátalanságot és hűtlenséget s azokat, akik így viselkednek, nem is fogja még alacsonyabb rendű jutalomban sem részesíteni az Ő országában. Ellenkezőleg az Írás szerint senki sem lehet kedves Isten előtt hit és hűség nélkül. (Zsid. 11:6) A nagy sokaság egykor fogságban volt, most azonban megszabadul és az Úr szervezetéhez gyűl. Most a földön tartózkodó maradék kiváltságát képezi, hogy az ország gyümölcseit azokhoz vigye, akik most előhozatnak és a nagy sokaságot alkotni fogják; amidőn ez az utóbbi osztály meglétesül és Isten szervezetébe fog lépni, az lesz a kötelessége és kiváltsága, hogy a menyasszonyosztály, a hű maradék társa-(kísérője)-képpen szolgáljon és működjön közre a munkában. Emiatt működjenek közre tehát a Jonadábok minden szolgálati összejövetel és nagygyűlés alkalmával a maradékkal, az Istenről és az Ő országáról szóló bizonyosságtevésben.

⁴² Az Írásban az Istenhez hű és hűtlen emberek nemzetség – táblázata is fel van sorolva Ábrahámtól kezdve Jézus születéséig; a kimutatás egymástól elkülönítve 3 csoportban mindenkor 14 nemzetséget sorol fel: „Az összes nemzetség tehát Ábrahámtól Dávidig 14 nemzetség; és Dávidtól a babiloni fogságra vitelig 14 nemzetség; és a babiloni fogságra viteltől Krisztusig 14 nemzetség”. (Máté 1:2-17) A hajdan korok e hívei Jehova iránt tanúsított hűségük és feltétlen ragaszkodásuk miatt vannak megemlítve. Nem a jellemfejlesztésük miatt, sem amiatt, amit most ezalatt a sokszor hangoztatott kifejezés alatt értenek. Ezek az emberek éberek, bátrak, félelemnélküliek és tevékenyek voltak. Ártatlanságukat megőrizték Jehova Isten előtt, ezt azonban az emberekkel való érintkezésükben nem mézes-mázos beszéddel

tanúsították. Mert ha úgy cselekedtek volna, az Ördög csöcseléke sohasem támadott volna rájuk. Ezek bíztak Isten azon ígéréteiben, hogy egy oly magot fog támasztani, akiben a föld minden nemzetségét megáldani fogja s ezen hitük alapján szentelték életüket hűségesen Jehova Istennek. Mindnyájan Jézus Krisztus útján, aki Jehova Isten nagy főpapja akaratának megvalósítója, fognak az életben részesülni. (Róma 6:23) Most a zsoltáros ezekről, akiket hajdan „atyáknak” neveztek, így szól: „Atyáid helyett fiaiddá lesznek, kiket fejedelmekké teszel az egész földön.” (45. Zsolt. 17) Ezek az istenfélő emberek akkor többé nem atyái lesznek Jézus Krisztusnak, hanem gyermekei, mivel Jézus, Jehova Isten akarata és parancsa folytán az emberiség atyja vagy életadója lesz és emiatt is fogjak őt „örökkévaló atyának” hívni. (Ésa. 9:6) Jézusnak a mennyben nem voltak elődei, mert ott neki csak egy atyja volt, Jehova Isten. Jézust, Jehova Isten támasztotta fel halottaiból és helyezte szervezetének legfelsőbb méltóságába és „örökkévalóság atyjává” emelte azok fölött, akik neki ezen a földön egykor atyái voltak, valamint mindazok fölött is, akik egykor örökéletben fognak részesülni a földön. A hajdankorok ezen istenfélő emberei testileg az Úr Jézus elődei voltak. De nem tartozhattak a szüzek, illetve a menyasszonyosztály társnői közé, akik Jézus Krisztust és menyasszonyát fogják követni, mivel immár a vőlegény eljövetele előtt elhunytak. Őket az Úr a kitűzött időben mindazáltal fel fogja támasztani halottaikból és országának látható fejedelmeivé vagy uralkodóivá helyezi a földön. Jehova Isten egész szervezete tehát, egy, és nagyszerűen harmonikus intézmény, amely a Felséges nevének mindörökké szolgálni és Őt dicsőíteni fogja.

⁴³ Most azt kérdezik egyesek: „Nem tesz világosan különbséget a Szentírás a papok és a léviták között és nem mutatja-e ki, hogy a papok a kicsiny nyájt, viszont a léviták azokat példázzák, akik a mennyekben kisebb rangú méltóságban részesülnek, s akiket „nagy sokaságnak” szoktunk nevezni? Az Úr kecskebakja a kicsiny nyájt, illetve a királyi házat példázta-e? Viszont a bűnbak nem a „nagy sokaságot” vagy azokat példázta-e, akik a mennyben alacsonyabb rendű tisztséget fognak betölteni? Ezekre a kérdésekre egy következő füzetben fogunk válaszolni.

(W.T. 1935. október. 15.)

⁴¹ Mily eseményekben láthatjuk Jelenések 7:15 és János 10:16 teljesülését?

⁴² Magyarázd meg a 45. Zsoltár 17. versét!

⁴³ Mily más kérdések merülnek fel itt és kívánnak magyarázatot?

TANULMÁNYOZÁS

„Akik az Úrral és az Ő földi munkájával összhangban óhajtanak lenni, a következő kérdést tették fel: „Mit tekintünk a helyes viszonyak a maradék és a jonadábok között oly helyen, ahol az alábbiakhoz hasonló esetek fordulnak elő?”

„Oly helyen, ahol a fölkentek vannak kisebbségben, ahol 12 vagy 20 bizonyoságtevő közül csak egy fölkent testvér van? Ahol egy nagy csoportban férfiak és nők között is csak egyesek fölkentek, vagy csupán csak nők vannak, akik magukat fölkenteknek tartják? S ahol azonkívül ezek a nők is idősek és gyengék? Ahol az egyetlen fölkent vagy az egyesek külföldiek és csak nehezen tudnak angolul beszélni, viszont a jonadábok, akik angolul beszélni tudnak, többen vannak? Ahol a jonadáb-csoport nem bírja elviselni a magát fölkentnek tartó testvér diktatórikus magatartását és nem akar vele együtt dolgozni, mivel a külföldi gorombán bánik velük? Ahol egy idős ember, aki magát fölkentnek tartja, egyedül akarja a gyülekezet vezetését és szolgálati ügyeinek intézését is végezni, jóllehet vannak a gyülekezetben fiatalabb és tehetségesebb jonadábok, akik nagyobb bizonyoságtevő munkát tudnának föllendíteni, de az idős testvérral kell bajlódniuk?”

Felelet: A Szentírásból világosan kitűnik, hogy Jehova Jehut bízta meg a kocsi vezetésével és Jonadáb Jehu meghívására ült fel melléje a kocsiába. Ez nem arra mutat, hogy Jonadáb akart kocsivezető lenni, de azt is mutatja, hogy közöttük semmilyen egyenetlenség sem volt; ellenkezőleg együtt egyetértésben robogtak a kocsiában. Az Írás ezáltal szembetűnő módon a következőket illusztrálja: Az Isten Igéjének tanulmányozására szolgáló összejövetelek főcélja az Úr akaratának megállapítására kell hogy irányuljon úgy, amint azt az Ő Igéje tartalmazza. Ha egy gyülekezet már bizonyos idő óta fennáll és a tanulmányozáson résztvevők között vannak olyanok is, akiről mindenki tudja, hogy alkalmasak az Írás értelmében, amint Pál apostol I. Timoteus 3:1-7-ig írja, a vezetésre, akkor azok az egybegyűltek, akik magukat Isten akaratának cselekvésére teljesen fölszentelték, válasszanak egy vezetőt és több egyéb szolgálókat is, ezen alkalmasak közül.

Ne tételezze fel senki magáról, hogy csak egyedül ő az Úr fölkentje és így egyedül ő alkalmas a csoport vezetésére. Ha tényleg rendelkezik az Írás szerint tehetséggel és az Úr szellemével, akkor a többiek akik őszintén kívánják cselekedni Isten akaratát, szívesen fogják őt megválasztani a közös tanulmányok vezetésére. De aki önhatalmúlag akarja a

gyülekezetben a tanulmányozásokat vezetni, tévesen cselekszik.

Ha valamely csoportban nincsen oly férfi, aki a szentirati szöveg követelményeinek megfelelő lenne, oly esetben válasszanak valakit a tanulmányozások vezetésére, akin leginkább látszik, hogy az Úr szellemétől van vezettetve. A közös tanulmányozásokon az illető elnökölhet, ő teszi fel a kérdéseket és vigyáz, hogy a kérdések megtárgyalása közben rend uralkodjon.

A tanulmányozások vezetésére nem kell asszonyt választani, hogyha néhány alkalmas férfi is van a csoportban. Angolok között (mások között hasonlóképpen) nem kell olyanokat a tanulmányozás vezetésével megbízni, akik a nyelvet nem bírják. Ha valaki uralkodni vagy szerepelni akar, az olyant nem kell tanulmányozások vezetésére megválasztani. Az Úr népe között semmi keresnivalójuk sincsen a gorombáskodóknak.

Semmiképpen sem volna helyes, ha akár öreg, akár fiatal a saját elhatározásából mindent maga akar a gyülekezetben vagy a tanulmányok vezetésében intézni a gyülekezet többségének beleegyezése nélkül. Olyant sem kell vezetőnek megválasztani, aki azt állítja, hogy rajta kívül mások nincsenek tehetségesek. Még ha csak egyedül maga lenne fölkent, az sem bizonyítja azt, hogy neki szabad mindent cselekednie. A gyülekezet hivatott dönteni afelett, hogy az illető az Úr szellemével rendelkezik, vagy sem. Téves következtetés, ha valaki azt gondolja, hogy mivel már régóta van az igazságban, őt kell mindenek fölött előre helyezni. Amidőn valakit a tanulmányozások vezetésére, vagy mint vezetőt megbíznak, mindenki előtt bizonyítania kell, hogy ő az Úr szellemétől van átitatva és tudomással kell bírniuk róla, hogy testvéreivel szemben igazságos, barátságos és irányukban tapintatos.

Ahol többen azon őszinte vágytól indítatva jönnek össze, hogy Isten Igéjét kívánják tanulmányozni, kell találni valakit, aki alkalmas a kérdések feltevésére, a rend megőrzésére a fölkentek vagy a jonadábok között. A választáskor természetesen a fölkent maradék közül valókat kell előnyben részesíteni; de ha a csoport nem látja és nem tudja meglátni, hogy a gyülekezet vezetője valóban és tényleg Istennek gyermeke, nem kell az olyant a gyülekezetre ráerőszakolni. A templom-osztály minden tagja meg akarja őrizni a közbékét és törekedni is fog arra, hogy a testvériségben béke és rend uralkodjon. Mindenki, akit Isten iránt jóakarattal lát, és engedelmeskedni kíván Istennek, eképpen fog cselekedni.

Ha a gyülekezet többsége oly nézetten van, hogy közöttük senki sincsen, aki a felkent maradék közül való lenne, ily esetben azt a testvért kell megválasztani, aki leginkább azt tanúsítja viselkedésében, hogy az Úr Jézus Krisztus és az apostolok szellemével rendelkezik.

Ezzel kapcsolatban arról is szólnunk kell, hogy a Társulat képviselői pártatlanul és igazságosan tartoznak viselkedni a testvériséggel szemben. Amint értesültünk, egyesek, akik a Társulat képviselőinek tartják magukat, egyes helyeken így szóltak az összegyűltekhöz: „Csináljátok úgy, ahogyan mondtam, vagy pedig távozzatok!” – Ha valaki így beszél, nem beszél helyesen és nem beszél a Társulat óhajta szerint és viselkedésével az Úr szellemével ellenkezően cselekszik. A Társulat nem helyesel semmit és senkit sem, aki önhatalmúlag vagy diktatórikus szellemben viselkedik; aki ily szellemről tanúskodik viselkedése által, nem képviseli a Társulatot, még ha a képviselőjének is nevezi magát.

Gondoljon arra mindenki, hogy a Kísértő minden hatalmában állót el fog követni az Úr népének szétszaggatására; és vele szemben csak azon az úton lehet szembeszállni, ha az Úr utasításához tartjuk magunkat. A fő dolog a szeretet, a szeretet pedig azon önzetlen óhajt fejezi ki, hogy jót kívánunk tenni mindenkivel és nem törekszünk önfelmagasztalásra. Tartsuk mindenkor szemünk előtt ezt a nagy parancsot: „Szeresd a te Uradat Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből (érzelmedből) és teljes erődből és felebarátodat (testvéredet) mind önmagadat.” Ha ezt az előírást követjük, béke fog uralkodni mindazok között, akik az Úr Igéjét tanulmányozzák.

Egy idő óta azt halljuk, hogy egyes helyeken a munkavezetők úgy kezdenek viselkedni, mint valami uralkodók, illetve diktátorok. Az ily magaviselet teljes merőben téves. A munkavezető teljesítse a feladatát, ami abból áll, hogy a munkaterületet beossza és a munkásokat a munkára szervezi és nekik munkateret ad, velük a munkába megy, és a bizonyágtevésben támogatólag előttük jár. Aki az Úr

elismerését bírni óhajtja, az Úr munkájának végzésére fog törekedni, nem pedig a saját dicsőítésére.

Szolgálati összejövetelen a munkavezető elnököljön, mivel ő van azon tisztségre megválasztva. A munkamegbeszélésen ne tartson előadást és másoknak se engedje meg, hogy sok beszéddel az időt elrabolják. A csoport figyelme tereltesse a „bizonyágtevők útbaigazítása” című iratra, illetve „házitanítóra”. Annak a rendeltetését kell megtárgyalni s ha szükséges a tartalmát egymás között megbeszélni. Az időt nem kell személyes tapasztalatok elbeszélésével töltöni, hanem azon utak és módok vagy eszközök megbeszélésével kell foglalkozni, amelyek a munka eredményesebbé tételére szükségesek. Amint értesültünk egyes helyeken a munka megbeszélést a következőképp végzik: 30 percig a munkavezető egy előadást tart, azután egy másik testvér beszél több percen keresztül, azután egy gramofonlemez játszanak le, és azután ismét valamelyik testvér tart beszédet. Az eképpen való munkamegbeszélés nem alkalmas és az Úr szolgálatának vagy munkájának érdekeit nem is mozdítja elő. Gondoljanak mindig arra a testvérek, hogy Isten a világ közül a maga nevének választott ki egy népet, amelyet az Ő nevének és országának hirdetésével bízott meg. Az üres beszédek ideje elmúlt. Most az időt nem kell hosszú előadások vagy „tapasztalatok” elbeszélésének felesleges meghallgatásával eltölteni, amit valaki valamely szöveggel kapcsolatban szerzett és arról a saját nézetét előadja. A szolgálati vagy munkamegbeszélés tisztára a munka érdekében tartatik. Ha kívánatosnak tűnik, hogy a munkával kapcsolatban egy rövid előbeszédet tartsanak, 5 percre kell korlátozni és az egész munkaóra alatt legfeljebb 3 személy beszéljen ily rövid ideig. Ha az előadók magukat a szolgálat valamely fontos pontjára koncentrálnak, jó is származhat a beszédükből. Az Úr az ő népét a folyóirat útján és nem haszontalan beszélgetés által táplálja.

(1935. December. 1.)

JEHOVA A LEGJOBBAN RENDEZ MINDENT

Kedves Testvéreink!

Jehova hatalmas az Ő népe között, az övé a dicséret és minden hálaadás. Erről mindenki bizonyágot tehet, aki részt vett a washingtoni nagygyűlésen és segített fennlobogtatni az Ő zászlaját.

Az Úr szelleme tapasztalható volt az egész összejövetel alatt. De főképp június 2.-án, vasárnap, amidőn Rutherford t. a washingtoni Auditoriumban a

„Kormányzás” című nagybeszédet tartotta, amely világszerte mindazokat megörvendeztette, akik komolyan imádkoznak Isten országáért.

Washingtonban az Auditoriumban összegyűlt 22.000 emberen kívül az egész villanegyed lakói a WOL-rádióállomás útján hallgatták az előadást, s ezenkívül a városnak másik három részében és Washington környékén további negyven térségen

hangszórós kocsik alkalmazásával hallgatták az előadást, tehát mintegy 120 ezer ember hallgatta meg így ezt az előadást.

Értesüléseink szerint a kongresszus és a kormány tagjai, követségek és az egész hivatalos Washington meghallgatta ezt az előadást.

Arra való tekintettel, hogy ugyanez a kép ismétlődött meg az összes nagy, vagy székvárosokban, a legnagyobb hallgatóközönség hallgatta végig ez alkalommal az Isten, illetve Krisztus országáról szóló bizonyágtevést, amely ország a többieket le fogja váltani.

Annak bizonyítéka, hogy ez a bizonyágtevés az Úrtól származott, az előadás alatt a légköri viszonyok az egész világon 3-4 óráig C. S. T. kitűnőek voltak, ami oly esemény, amelyhez hasonló még nem fordult elő a rádió történetében.

Megjegyzendő, hogy Baltimoreban 175 ezer és Washington környékén 250 ezer röpirat lett szétosztva, ami erre az előadásra hívta fel a közfigyelmet.

Mivel a washingtoni újságok szerződésszegést követtek el és az előadás szövegét az újságban nem közölték, egy órán belül 75 ezer nyilatkozat lett erről kinyomtatva és elterjesztve a városban. Az emberek így lettek tájékoztatva az események felől és az is közöltetett velük, hogy a teljes előadás szövegét a GA fogja közölni.

Az Auditorium közelében Virginiában 525 pionerkocsi táborozott. Egy kocsi javítóműhelyben, amelyet az Úr népe közül valók önként állítottak fel, 75 kocsit javítottak ki s így az összes kocsik állandóan munkában tudtak állani és a nagy-gyűlés végével, idejében tudtak útra kelni hazafelé.

Az Úr az egész idő alatt szép időről gondoskodott s így 8.390 bizonyágtevő 210.196 drb. könyvet és füzetet helyezett el.

A hangszórós-kocsik felől is intézkedés történt s így ezen kocsik felszerelése védve volt és minden reggel munkába állhattak.

A nagy-gyűlésen résztvevők számára, mintegy 20 ezer ember részére 10 ezer szoba állott készen. Az egész közül csak mintegy 600-an laktak szállodákban, a többiek magánlakásokban nyertek elhelyezést. Ez nagyon emlékezetes lesz a washingtoniak előtt. A nagy-gyűlés után az első szolgálati-összejövetelen oly sokan jöttek újak a hivatalba, hogy az egész első emeleten minden helyet elfoglaltak.

Sokan közülük megrendelték a GA-t és a folyóiratot.

Szombaton d.u. felemelő látványt nyújtott, amidőn a Takoma-parkban mintegy 840-en felszentelődésüket a keresztségben is kifejezésre juttatták. De amint hallottuk, ez csak egy kis része

volt a jelenlevőknek, akik kifejezésre juttatták, hogy ők is az Úr és az Ő királysága mellett állnak.

Miután hétfőn d.u. Rutherford t. a hierarchiával és a sajtóval kapcsolatban előadást tartott és kimutatta, hogyan vonul két hatalom, az egyik az Úr országa mellett, a másik pedig ellene, egymás ellen, nagyon sokan fejezték ki azon szándékukat, hogy ők az Úr mellett kívánnak állani.

Az Úr kegyelme által az élelmezés ellátása is minden tekintetben kielégítő volt, s így a bizonyágtevőknek elég idejük maradt a munkára.

Teljesen zavartalanul működött az úttörőknek és bizonyágtevőknek a terület kijelölése és az irodalom kiosztása is.

1.500 úttörőt láttunk el, és hála az Úrnak, semmiben sem szenvedtek hiányt, s így nem volt panaszra okuk, akik az Úrnak szolgáltak.

Mindnyájan, de főképp a washingtoni testvérek nagyon örvendtek ama kiváltságnak, hogy a Biblia-házbeli testvérek az ő vendégeik lehettek és mindenüket megoszthatták Isten háza népével. Ideértve az összes úttörőket, munkavezetőket és külföldi vendégeket is, akikről Rutherford t. utasítása szerint gondoskodtunk.

Ezrek telefonon, levélben és személyesen kérték a washingtoni irodától a „Kormányzás” c. füzet megküldését. Nyomban a nagy-gyűlés után a WOL-rádióállomás azon kéréssel fordult a Társulathoz, hogy újítsák meg a szerződésüket a WT-programok sugárzására. Ez meg is történt, mivel nagyon sok rendelés érkezett a „Kormányzás” c. füzetre. De ez csak a kezdet, mert az itteni hivatalt azóta is elhalmozzák kérdésekkel és rendelésekkel.

Kedden az örvendező tömeg autókon, autóbuszokon és vonatokon tért haza otthonába. Több ezren fejezték ki azon elhatározásukat, hogy dolgozni fognak Jehováért és Krisztus királyságáért.

A nyomdában dolgozó testvérek mindent a legnagyobb rendben végeztek el. A bizonyágtevők híven kitarottak a munkában és a nagy-gyűlésen kijelölt helyükön és mindnyájan közreműködtek, hogy az Úr seregének szervezete simán dolgozhasson.

Én a magam részéről a legnagyobb kiváltságomnak tekintem, hogy veletek válllvetve harcolhatok Istennek és a mi királyunknak szolgálatában. Hálákat adok érte ama Nagynak, aki mindent a legjobb rendben végez.

Isten áldását kívánva Rutherford t. és mindnyájatok részére, hogy a felséges Jehova Istent dicsőítsétek, maradok szívélyes üdvözlettel

munkatársatok az Örökkévaló Király szolgálatában

Koerber A. (Washington)